

ผลการพัฒนาแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดา
ความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบท ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
THE DEVELOPMENT OF CONTEXTUAL CLUES STRATEGIES EXERCISES
TO ENHANCE KNOWLEDGE OF ENGLISH VOCABULARY
FOR 12TH GRADE STUDENTS*

สุทธิดา สุขะอาคม, สุดากาญจน์ ปัทมดิลก

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Sutthida Sukhaarkom, Sudakarn Pattamadilok

Naraesuan University

E-mail: Sutthidap62@nu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท และเพื่อเปรียบเทียบคะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนพุทธชินราชพิทยาลือเลือกโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) จำนวน 36 คน ทำการทดลองโดยใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทจำนวน ได้แก่ Definition and Explanation Clues Synonym and Restatement Clues Antonym and Contrast Clues และ Example Clues 14 คาบเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Paired sample t-test เปรียบเทียบคะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึก รวมถึงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพและผลการใช้แบบฝึกฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกที่ผู้วิจัยพัฒนามีประสิทธิภาพ 77.80/79.31 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75; 2) คะแนนแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทของของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนรวมสูงสุดอันดับ 1 คือ Example clues อันดับ 2 คือ Antonym and contrast clues อันดับ 3 คือ Synonym and restatement clues และอันดับที่ 4 คือ Definition clues. 3) คะแนนแบบทดสอบการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

* ได้รับบทความ: 26 พฤษภาคม 2564; แก้ไขบทความ: 1 กันยายน 2564; ตอรับตีพิมพ์: 31 ธันวาคม 2564

คำสำคัญ: การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท; คำศัพท์; การสอนภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop and test the efficiency of exercises enhancing English vocabulary knowledge of 12th grade students using contextual clues strategies 2) to study the result of the use of contextual clues exercises of 12th grade students. 3) to compare scores of vocabulary knowledge before and after using contextual clues strategies exercises. The sample were 36 students in Matthayomsuksa 6.3 (12th grade) in academic year of 2020 (12th grade) during 2nd semester in Buddhacinnarajpittaya school selected by using cluster random sampling technique. Students were asked to study 4 strategies of contextual clues along with doing 12 contextual clues strategies exercises which consists of Definition Clues, Synonym and Restatement Clues, Antonym and Contrast Clues, and Example Clues. The duration of this research was 14 classes session. Paired sample t-test was used to analyze the English vocabulary score of students. Mean score and S.D. were analyzed to indicate the efficiency of contextual clues exercises enhancing English vocabulary knowledge and the use of contextual clues strategies exercises.

The result of this research found that

1) The efficiency of the contextual clues strategies exercises for 12th grade students was at 77.80/79.31 which was higher than the expected criterion of 75/75. 2) Mean scores of contextual clues strategies exercise from the highest to the lowest score were Example clues, Antonym and contrast clues, Synonym and restatement clues and Example clues respectively. 3) The posttest scores of vocabulary knowledge after using the contextual clues strategies exercises were significantly increasing compared to pretest scores at the statistic level of .05.

Keywords: Contextual clues; Vocabulary; English teaching

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในระดับโลกรวมถึงเป็นภาษาที่จำเป็นมากที่สุดในการดำรงชีวิตในสังคม (Karimovna and Dirana, 2019) ดังนั้นการเรียนรู้และพัฒนาภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่มีมนุษย์ทุกชนชาติปฏิเสธไม่ได้ เพราะภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจรวมถึงการเมืองในระดับนานาชาติ ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของ

การสื่อสารภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีความจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกับต่างประเทศเพื่อความมั่นคงทางการค้า การเมือง และเศรษฐกิจ เช่นการเข้าร่วมประชาคม ASEAN เมื่อปี พ.ศ. 2558 ซึ่งมีการกำหนดภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการในการสื่อสารภายในองค์กร กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้และพัฒนาภาษาอังกฤษในประเทศ โดยมุ่งยกระดับการเรียนการสอน พัฒนาศักยภาพครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ และจัดทำนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) อย่างไรก็ตามกลับพบว่าแม้ว่าประเทศไทยเล็งเห็นความสำคัญและพยายามพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาโดยตลอดนั้น กลับพบว่าเมื่อเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนแล้ว ไทยได้คะแนนการสื่อสารภาษาอังกฤษในอันดับที่ 6 จาก 8 ประเทศที่ทำการสำรวจ เรียงตามลำดับดังนี้คือ สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย เวียดนาม อินโดนีเซีย ไทย เมียนมาร์ และ กัมพูชา ผู้วิจัยจึงตั้งข้อสังเกตและเสาะหาสาเหตุว่าเหตุใดผู้เรียนภาษาอังกฤษจึงประสบปัญหาในการสื่อสาร พบว่าสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารได้นั้นเป็นเพราะว่าผู้เรียนขาดความรู้ทางด้านคำศัพท์สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hosni (2014) ที่กล่าวว่าปัญหาที่ส่งผลต่อการทักษะในการสื่อสารในทุกภาษาคือการที่ผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ที่ไม่เพียงพอ จึงทำให้ไม่สามารถเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมในการสื่อสารได้ และยังสอดคล้องกับ Ayturayev, M. (2019) ที่กล่าวว่าปัญหาในการเรียนรู้คำศัพท์นี้เองจึงส่งผลให้ทักษะหลักในการสื่อสารได้แก่ ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการฟังและทักษะการเขียน ของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์บริบทการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนพุทธชินราชพิทยาล และพบว่านักเรียนภายในโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ โดยส่วนหนึ่งนั้นเป็นเพราะนักเรียนขาดความรู้พื้นฐานที่ใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องพัฒนาและส่งเสริมความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการสื่อสาร ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นพัฒนาการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษแก่นักเรียนและได้ศึกษารูปแบบการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ พบว่ารูปแบบการสอนคำศัพท์ที่หลากหลาย เช่น การใช้สื่อภาพประกอบการสอนคำศัพท์ การกล่าวซ้ำหรือการฝึกฝนคำศัพท์ผ่านการออกเสียง การแต่งประโยค ใช้กิจกรรมประกอบการสอนคำศัพท์ การสอนโดยใช้กลวิธีช่วยจำ การสร้างความเข้าใจคำศัพท์โดยละเอียด การทบทวนคำศัพท์จากบทเรียนก่อน การแปลศัพท์โดยใช้พจนานุกรม การใช้เกมส์ และใช้บริบทช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์ (Khaing, 2017) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ว่าการเรียนรู้จากบริบทเหมาะสมกับระดับผู้เรียนเป็นอย่างมาก เพราะไม่เพียงช่วยเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษแต่ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยจากการใช้ตัวชี้แนะในบริบทรอบข้างคำศัพท์อีกด้วย โดยมีผลการวิจัยของ Innaci and Sam (2017) และ Tuyen and Huyen (2019) เมื่อพิจารณาประโยชน์ของการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทแล้ว พบว่าเป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทราบความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้โดยไม่ต้องอาศัยการแปลจากครูผู้สอนหรือพจนานุกรมนั้น สมควรนำมาพัฒนาเป็นแบบฝึกเพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติซ้ำเกิดเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คงทน ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าควรมีการพัฒนาแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบท เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญในการการระบุหรือแปลความหมายคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย โดยวิเคราะห์

จากตัวชี้แนะในบริบท 4 ประเภทได้แก่ 1. ตัวชี้แนะแบบให้คำจำกัดความ Definition Clues 2. ตัวชี้แนะในบริบทประเภทกล่าวซ้ำหรือใช้คำที่มีความหมายเหมือน Synonym and Restatement Clues 3. ตัวชี้แนะในบริบทแบบใช้คำที่มีความหมายตรงข้ามหรือขัดแย้ง Antonym and Contrast Clues 4. ตัวชี้แนะในบริบทแบบยกตัวอย่าง Example Clues เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนพุทธชินราชพิทยาคมเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนพุทธชินราชพิทยาคม

3. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนพุทธชินราชพิทยาคม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) โดยมีประชากรคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนพุทธชินราชพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ อำเภอมะนัง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 5 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 187 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนพุทธชินราชพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ อำเภอมะนัง จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) จำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอนโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะบริบท 1 ชุด โดยเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากตัวชี้แนะในบริบทจำนวน 4 กลวิธี 12 แผนการจัดการเรียนรู้ 12 ชั่วโมง

3. แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากตัวชี้แนะในบริบท จำนวน 4 กลวิธี 12 แบบฝึก ประกอบด้วย

1) ตัวชี้แนะแบบให้คำจำกัดความ Definition Clues

2) ตัวชี้แนะในบริบทประเภทกล่าวซ้ำหรือใช้คำที่มีความหมายเหมือน Synonym and Restatement Clues

3) ตัวชี้แนะในบริบทแบบใช้คำที่มีความหมายตรงข้ามหรือขัดแย้ง Antonym and Contrast Clues

4) ตัวชี้แนะในบริบทแบบยกตัวอย่าง Example Clues

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับ การเรียนการสอน บทบาทของนักเรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนในครั้งนี้และวิธีประเมินการเรียนรู้

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้ระยะเวลาในการทดสอบทั้งหมด 1 คาบเรียน

3. พัฒนาแบบฝึกเสริมรู้ด้านความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทจำนวน 4 กลวิธี พร้อมหาคุณภาพเครื่องมือ

4. ดำเนินการสอนและนำแบบฝึกการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทที่ผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือแล้วใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาทั้งหมด 12 คาบเรียน

5. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) เมื่อสิ้นสุดการทดลองกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้ระยะเวลาในการทดสอบทั้งหมด 1 คาบเรียน

6. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการหาประสิทธิภาพ E1/E2 และศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากตัวชี้แนะในบริบทและ การทดสอบค่าที (t - test) ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Paired Sample) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความสามารถในการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท

ผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบท

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ จากการทำแบบฝึกทั้ง 4 กลวิธี และแบบทดสอบ วัดความรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการใช้แบบฝึก (Posttest)

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\bar{X}$	S.D.	E1/E2
คะแนนเฉลี่ยในการทดสอบระหว่างเรียน (E1)	36	4320	3361	93.36	1.09	77.80
คะแนนเฉลี่ยในการทดสอบหลังเรียน (E2)	36	1440	1090	30.28	4.43	79.31

จากตาราง 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนรวมในการทำแบบฝึก 3,361 คะแนนจากคะแนนเต็ม 4,320 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ที่ 93.36 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.09 E1 คิดเป็นร้อยละ 77.80 และกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนแบบทดสอบวัดความรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทอยู่ที่ 1,090 คะแนนจากคะแนนเต็ม 1,440 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 30.28 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 4.43 E2 คิดเป็นร้อยละ 79.31 ดังนั้นแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทจึงมีประสิทธิภาพ 77.80/79.31 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้คือ 75/75 เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 คือ เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนพุทธชินราชพิทยาคม เกณฑ์ 75/75

2. ผลการใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบท 4 กลวิธีซึ่งประกอบด้วย 1. Definition clues 2. Synonym and restatement clues 3. Antonym and contrast clues 4. Example clues ให้กับนักเรียน โดยแบ่งเป็น กลวิธีละ 3 แบบฝึก จากนั้นบันทึกคะแนนการทำแบบฝึกแต่ละชุด

ตารางที่ 2 แสดงผลคะแนนรวม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการทำแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลวิธี definition clues จำนวน 3 แบบฝึก แบบฝึกละ 10 ข้อ ของกลุ่มตัวอย่าง

แบบฝึก	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนรวม	คะแนนที่ได้	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
Definition clues ชุด 1	36	360	291	8.08	0.90	7.42	1.12
Definition clues ชุด 2	36	360	271	7.53	0.91		
Definition clues ชุด 3	36	360	239	6.64	1.02		

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนจากการทำแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลวิธี Definition clues จำนวน 3 ชุดแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนรวมสูงสุดอันดับที่ 1 อยู่ที่ Definition clues ชุด 1 คือ 291 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 8.08 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.90 อันดับที่ 2 อยู่ที่ Definition clues ชุด 2 คือ 271 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 7.53 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.91 และอันดับที่ 3 อยู่ที่ Definition clues ชุด 3 คือ 239 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 6.64 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.02 โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 7.42 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.12

ตารางที่ 3 แสดงผลคะแนนรวม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการทำแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลวิธี Synonym and restatement clues จำนวน 3 ชุดแบบฝึก แบบฝึกละ 10 ข้อ ของกลุ่มตัวอย่าง

แบบฝึก	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนรวม	คะแนนที่ได้	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
Synonym and restatement clues 1	36	360	315	8.75	0.97	7.96	1.25
Synonym and restatement clues 2	36	360	278	7.72	1.11		
Synonym and restatement clues 3	36	360	267	7.42	1.27		

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนจากการทำแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลวิธี Synonym and restatement clues จำนวน 3 ชุดแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนรวมสูงสุดอันดับที่ 1 อยู่ที่ Synonym and restatement clues ชุด 1 คือ 291 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 8.75 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.97 อันดับที่ 2 อยู่ที่ Synonym and restatement clues ชุด 2 คือ 278 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 7.72 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.11 และอันดับที่ 3 อยู่ที่ Synonym and restatement clues ชุด 3 คือ 267 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 7.42 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.27 โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 7.96 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.25

ตารางที่ 4 แสดงผลคะแนนรวม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการทำแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลวิธี Antonym and Contrast clues จำนวน 3 ชุดแบบฝึก แบบฝึกละ 10 ข้อ ของกลุ่มตัวอย่าง

แบบฝึก	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนรวม	คะแนนที่ได้	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
Antonym and contrast clues ชุด 1	36	360	291	8.08	0.72	8.01	0.95
Antonym and contrast clues ชุด 2	36	360	269	7.47	0.81		
Antonym and contrast clues ชุด 3	36	360	278	7.72	1.26		

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนจากการทำแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลวิธี Antonym and Contrast clues จำนวน 3 ชุดแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนรวมสูงสุดอันดับที่ 1 อยู่ที่ Antonym and Contrast clues ชุด 1 คือ 291 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 8.08 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.72 อันดับที่ 2 อยู่ที่ Antonym and Contrast clues ชุด 3 คือ 278 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 7.72 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.26 และอันดับที่ 3 อยู่ที่ Antonym and Contrast clues ชุด 2 คือ 269 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 7.47 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.81 โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 8.01 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.95

ตารางที่ 5 แสดงผลคะแนนรวม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการทำแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลวิธี Example clues จำนวน 3 ชุดแบบฝึก แบบฝึกละ 10 ข้อ ของกลุ่มตัวอย่าง

แบบฝึก	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนรวม	คะแนนที่ได้	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
Example clues ชุด 1	36	360	299	8.31	0.77	8.19	0.87
Example clues ชุด 2	36	360	289	8.02	0.62		
Example clues ชุด 3	36	360	296	8.22	1.05		

จากตารางที่ 5 พบว่าคะแนนจากการทำแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลวิธี Example clues จำนวน 3 ชุดแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนรวมสูงสุดอันดับที่ 1 อยู่ที่ Example clues ชุด 1 คือ 299 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 8.31 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.77 อันดับที่ 2 อยู่ที่ Example clues ชุด 3 คือ 296 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 8.22 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.05 และอันดับที่ 3 อยู่ที่ Example clues ชุด 2 คือ 289 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 8.02 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.62 โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 8.19 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.87

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบท โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 คนทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ คิดเป็น 40 คะแนน โดยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน จากนั้นนำคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกันและหาผลต่างของคะแนน (D) เพื่อนำคะแนนแบบทดสอบวัดความรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปวิเคราะห์ทางสถิติและเปรียบเทียบ ดังผลการวิเคราะห์ที่แสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบวัดความรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบท โดยวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่า t ของกลุ่มตัวอย่าง

แบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	($\bar{x}$)	S.D.	t	df	P
ก่อนเรียน	40	22.72	7.34	9.487	35	0.000
หลังเรียน	40	31.72	4.44			

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนแบบทดสอบวัดความรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 31.72 ซึ่งสูงกว่าคะแนนแบบทดสอบวัดความรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนโดยการใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 22.72 คะแนน ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 (Sig = 0.000 < 0.05) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้ คือ คะแนนแบบทดสอบการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก

อภิปรายผลการวิจัย

1.แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทจึงมีประสิทธิภาพ 77.80/79.31 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้คือ 75/75 เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย อาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 การสร้างแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมาย คำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยอาศัยความรู้จากการศึกษาหลักแนวคิดของ นักวิชาการต่างๆรวมถึงศึกษาผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยแนวคิดในการสร้างแบบฝึกมาจาก Khaing (2017) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้คำศัพท์จากบริบทเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในการพัฒนาทักษะการ อ่าน นอกจากนี้ยังพบว่านักวิชาการอีกหลายท่าน เช่น Huyen and Tuyen (2019), และ Ilter (2018) ที่ สนับสนุนว่าผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้การใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทเพราะเป็น ทักษะที่จำเป็นโดยเฉพาะในเวลาที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่ทราบความหมายเป็นทักษะที่ผู้สอน ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนา

1.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทอย่างหลากหลาย แต่ ผู้วิจัยได้พิจารณาใช้รูปแบบตัวชี้แนะในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทที่ผู้เชี่ยวชาญกล่าวถึงซ้ำกันมาก ที่สุด 4 รูปแบบจากการสังเคราะห์ข้อมูลของนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญในการสอนคำศัพท์โดยการใช้ตัวชี้แนะ ในบริบท และนำมาจัดทำเป็นแบบฝึกได้แก่ ตัวชี้แนะในบริบทแบบ Definition and Explanation Clues, Synonym and Restatement Clues, Antonym and Contrast Clues, Example Clues ทำให้แบบฝึก ช่วยส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างได้

1.3 ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน การช่วยคัดเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมในการสร้างแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธี การเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทซึ่งเป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับ CEFR: B1-C2 ซึ่งเป็นไป ตามมาตรฐานในการสำเร็จการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Grave (2016) ที่กล่าวถึงหลักในการคัดเลือกคำศัพท์ในการสอนภาษา โดยยึดหลัก 4 ประการคือ สอนคำศัพท์ที่ผู้เรียน จำเป็นต้องรู้ (Essential Words) สอนคำศัพท์ที่สามารถใช้ได้อย่างแพร่หลาย (Widely Useful Words) สอน คำศัพท์ธรรมดา (More Common Words) และ สอนคำศัพท์เสริมจากเนื้อหาเดิม (Imported Words) ทำให้คำศัพท์ที่พบในแบบฝึกนั้นมีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและได้คัดเลือกคำศัพท์ที่เป็น content word ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่เมื่อผู้เรียนทราบความหมายแล้วจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายจากสิ่งที่ฟังหรืออ่าน ได้ รวมถึงยังเป็นพื้นฐานในการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะอีกด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ Huyen and Tuyen (2019) Ayturayev, M. (2019). และ Karimovna and Diana (2019) ที่กล่าวว่าคำว่าคำศัพท์เป็นพื้นฐาน ของการเรียนรู้ภาษา หากผู้เรียนขาดความชำนาญในการใช้คำศัพท์ ย่อมเป็นไปได้ยากที่จะมีความเชี่ยวชาญใน การสื่อสารในภาษานั้นๆ

1.4 ผู้วิจัยได้ยึดหลักแนวคิดของ ฐิตดินทร์ บุญเนื่อง (2560) ในการสร้างและพัฒนาแบบฝึก กล่าวคือ แบบฝึกมีความแน่นอนในเชิงเนื้อหา มุ่งเน้นฝึกให้เกิดความชำนาญไปตามลำดับขั้นจากง่ายไปยาก มี หลากหลายรูปแบบ เป็นแบบฝึกเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลือกใช้เวลาในการฝึกอย่างเหมาะสมกับระดับเนื้อหา โดยผู้วิจัยได้ออกแบบแบบฝึกโดยการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก โดยเริ่มจาก แบบฝึกชุดที่ 1 Identify contextual clues in the sentences. ให้ผู้เรียนสร้างความคุ้นเคยกับกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จาก

บริบทโดยให้ผู้เรียนระบุตัวชี้แนะความหมายคำศัพท์ในบริบทในประโยคให้ถูกต้อง แบบฝึกชุดที่ 2 Identify contextual clues in the sentences and guess the meaning of unfamiliar word. ให้ผู้เรียนระบุตัวชี้แนะความหมายคำศัพท์ในบริบทให้ถูกต้องและคาดเดาความหมายของคำศัพท์นั้นด้วยตนเอง และแบบฝึกชุดที่ 3 Choose the appropriate meaning of the unfamiliar vocabulary using contextual clues. ให้นักเรียนคาดเดาความหมายของคำศัพท์โดยใช้ตัวชี้แนะความหมายคำศัพท์ในบริบท โดยให้นักเรียนเลือกตอบจากคำศัพท์ที่มีให้ (ปรนัย 4 ตัวเลือก) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษและการวัดและประเมินผลได้วิเคราะห์ความเหมาะสมเชิงเนื้อหาโดยใช้ Rating Scale ตามแนวคิดของ Likert และนำไปหาประสิทธิภาพ โดยการประเมินโดยใช้เทคนิค E1/E2 ตามแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2553: 135-143) ทำให้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นมีประสิทธิภาพ 77.80/79.31 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75

2. คะแนนจากการทำแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 4 กลวิธี 12 แบบฝึก พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเฉลี่ยรวมสูงสุดอันดับ 1 อยู่ที่ แบบฝึกเรื่อง Example clues ($\bar{X}$ = 8.19 และ S.D. = 0.87) อันดับที่ 2 แบบฝึกเรื่อง Antonym and contrast clues ($\bar{X}$ = 8.01 และ S.D. = 0.95) อันดับที่ 3 แบบฝึกเรื่อง Synonym and restatement clues ($\bar{X}$ = 7.96 และ S.D. = 1.25) และอันดับที่ 4 อยู่ที่ แบบฝึกเรื่อง Definition clues ($\bar{X}$ = 7.42 และ S.D. = 1.12) อาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเฉลี่ยรวมแบบฝึกเรื่อง Example clues สูงสุดอันดับ 1 จาก 4 กลวิธี โดยมี $\bar{X}$ อยู่ที่ 8.19 จาก 10 คะแนนและ S.D. อยู่ที่ 0.87 อาจเป็นเพราะแบบฝึกเรื่อง Example clues เป็นแบบฝึกการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทในลำดับสุดท้ายในการวิจัย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ผ่านการฝึกฝนการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทมาแล้ว 3 บทเรียน 9 แบบฝึก ก่อนหน้านั้น ซึ่งอาจทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความมั่นใจและความชำนาญในการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบท นอกจากนี้ยังพบว่าคำศัพท์ที่นำมาใช้ประกอบแบบฝึกหัด example clues เป็นคำศัพท์ที่กลุ่มตัวอย่างมีความคุ้นเคยเป็นอย่างดี ตัวอย่างเช่น I prefer having coffee and pastries like cookies, croissant, pie and cake for my breakfast. จากตัวอย่างดังกล่าวจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคุ้นเคยกับคำศัพท์ที่มากับตัวชี้แนะในบริบท (like) ได้แก่ cookies, croissant, pie and cake ทำให้การใช้ example clues ช่วยส่งเสริมให้กลุ่มตัวอย่างคาดเดาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้ยังพบว่าคำศัพท์ที่มากับ example clues ในรูปประโยคของแบบฝึกหัด มักเป็นคำศัพท์ที่มีความเป็นรูปธรรมมากกว่าแบบฝึกในกลวิธีอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ HADJ ATTOU Warda (2019) ที่กล่าวว่า คำศัพท์แบบรูปธรรม (concrete vocabulary) เป็นคำศัพท์ที่ช่วยให้ผู้เรียนรู้ภาษาเข้าใจภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) เนื่องจากเป็นคำศัพท์ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงและรับรู้ได้ง่าย

2.2 กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเฉลี่ยรวมแบบฝึกเรื่อง Definition clues น้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับทุกกลวิธี โดยมี $\bar{X}$ อยู่ที่ 7.42 จาก 10 คะแนนและ S.D. อยู่ที่ 1.12 อาจเป็นเพราะแบบฝึกเรื่อง Definition clues เป็นแบบฝึกการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทในลำดับแรกในการวิจัย (แบบฝึกที่ 1-3) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างไม่เคยผ่านการฝึกฝนการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทมาก่อน อาจส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างยังไม่คุ้นเคยกับการคาดเดาความหมายคำศัพท์โดยใช้ตัวชี้แนะในบริบท นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวชี้แนะในบริบทเรื่อง Definition clues เป็นตัวชี้แนะที่อยู่ในรูปแบบประโยค ซึ่งการที่ผู้เรียนจะทราบความหมายของประโยคได้นั้นจำเป็นต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ รวมถึงองค์ประกอบอื่นๆในการแปลความหมายของประโยค ด้วยเหตุนี้ แบบฝึกเรื่อง Definition clues จึงมีความซับซ้อนกว่าตัวชี้แนะในประเภท Example clues, Antonym and contrast clues และ Synonym and restatement clues ซึ่งอยู่ในรูปแบบคำศัพท์

3. กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนแบบทดสอบการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบท ทั้งยังนำมาใช้ประกอบกับแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 แผน และใช้เวลาในการฝึกฝนพัฒนาจำนวน 12 ชั่วโมงจำนวน 4 กลวิธี 12 ชุดแบบฝึก โดยผู้วิจัยได้นำเครื่องมือการวิจัยที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมในด้านเวลาในการฝึก ความเหมาะสมเชิงเนื้อหา ผ่านการหาประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบและตามหลักการและขั้นตอนของนักวิชาการ ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความชำนาญในการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบท

3.2 ในระหว่างการดำเนินการวิจัยนั้นผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างฝึกฝนกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบท 12 ชุดแบบฝึก แบบฝึกละ 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 120 ข้อแบบฝึกโดยใช้การเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากเริ่มจาก Definition clues, Synonym and restatement clues, Antonym and contrast clues และ Example clues จากการฝึกฝนในระยะเวลาที่เหมาะสมทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความชำนาญในการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทและสามารถใช้ตัวชี้แนะในบริบทเพื่อหาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้ สอดคล้องกับ ปิยะฉัตร ศรีสุราช (2561) ที่กล่าวว่าแบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีความสำคัญสำหรับครูและนักเรียน คือช่วยให้นักเรียนมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ช่วยให้จดจำเนื้อหาในบทเรียนรวมถึงทำให้ความรู้ด้านคำศัพท์คงทน และเป็นเครื่องมือในการทบทวนความรู้ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียน

3.3 ในการจัดทำแบบทดสอบการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกใช้คำศัพท์ที่นักเรียนคุ้นเคยเพื่อนำมาเป็นตัวชี้แนะในบริบทร่วมกับกลวิธีการคาดเดาความหมายคำศัพท์ทั้ง 4 แบบ เพื่อสร้างความมั่นใจว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถเชื่อมโยงความรู้และคาดเดาความหมายคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้โดยการใช้กลวิธีการคาดเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทอย่างแท้จริง ไม่ได้

เกิดจากการที่ผู้เรียนอนุมานความหมายอย่างไร้หลักการ ตัวอย่างเช่น The movie we watched today is so groovy, but today's movie is so boring. จากประโยคดังกล่าวจะพบว่าคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยคือคำว่า groovy ซึ่งในประโยคดังกล่าวจะพบตัวชี้แนะในบริบทคือคำว่า but ซึ่งเป็นกลวิธี Antonym and contrast clues ผู้วิจัยเลือกใช้คำว่า boring ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่กลุ่มตัวอย่างทราบความหมายอยู่แล้วมาใช้ประกอบกับตัวชี้แนะในบริบทเพื่อสื่อความหมายถึงคำว่า groovy ซึ่งมีความหมายตรงข้ามกับคำว่า boring จากหลักการดังกล่าวทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถคาดเดาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบท ซึ่งสอดคล้องกับหลักการเรียนคำศัพท์ของ ทิศนา แคมณี (2545: 229 - 231) ที่ได้กล่าวว่า ในขั้นนำเสนอคำศัพท์ให้ผู้เรียนโดยการให้ผู้เรียนเดาความหมายจากบริบทนั้น ผู้สอนต้องใช้เลือกใช้บริบทที่มีความชัดเจน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนแบบทดสอบการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังใช้แบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Tuyen and Huyen (2019) Utama (2019) Ramadhani and Haputra (2018) Almunawaroh (2016) และ Fariska Wulandari (2017)

องค์ความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้หากผู้เรียนได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ
2. กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท Example clues เป็นกลวิธีที่สามารถช่วยพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลวิธีอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพประกอบการใช้แบบฝึกกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบท โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง
2. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความคงทนของคำศัพท์ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้แบบฝึกกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะในบริบทในการเรียนรู้คำศัพท์ และกลุ่มควบคุมที่สอนคำศัพท์โดยใช้กลวิธีทั่วไป เช่น direct method

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 12*. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2553). *ระบบสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แคมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ธัญบดินทร์ บุญเนื่อง, & อภิชาติ พลประเสริฐ. (2560). การพัฒนาแบบฝึกการวาดลวดลายกระหนก สำหรับ นักศึกษาศิลปะ ระดับปริญญาตรี. *An Online Journal of Education*, 12(2): 108-122.
- ปิยฉัตร ศรีสุราช. (2561). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านเขาสมิง จังหวัดตราด*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2563 .
จ ก ก <http://www.etheses.rbru.ac.th/pdf-uploads/thesis-289-file01-2020-01-31-15-01-27.pdf>
- Al Hosni, S. (2014). Speaking difficulties encountered by young EFL learners. *International Journal on Studies in English Language and Literature (IJSELL)*, 2(6): 22-30.
- Almunawaroh, N. F. (2016). *TEACHING VOCABULARY THROUGH CONTEXT CLUES STRATEGY*. *Journal of Linguistics and Literature* 1 (02), 27-33.
- ATTOU, H. (2019). *Exploring major difficulties of vocabulary teaching in the EFL classrooms: The case of first year Mohamed Chikh El-Abed Middle School teachers and their pupils in Biskra*. Retrieved April 15, 2020. From http://archives.univ-biskra.dz/bitstream/123456789/16082/1/HADJ_ATTOU_OUARDA.pdf
- Ayturayev, M. (2019). *THE IMPORTANCE OF VOCABULARY IN TEACHING ENGLISH AND METHODOLOGICAL ORGANIZATION OF TEACHING ENGLISH VOCABULARY*. *Sciences of Europe*, (45-5 (45)).
- Graves, M. F. (2016). *The vocabulary book: Learning and instruction*. Teachers College Press.
- Huyen, V. T. (2019). Effects of using Contextual Clues on English Vocabulary Retention and Reading Comprehension. *International Journal of English Literature and Social Sciences (IJELS)*, 4(5).
- Ilhan Ilter. (2018). Effects of the Instruction in Inferring Meanings from Context on the Comprehension of Middle School Students at Frustration Reading Level. *Journal of Education*, 198:3: 225-239.

- Innaci, D. L., & Sam, D. P. (2017). Using Context Clues as a Vocabulary Learning Strategy: An Experimental Study. *Journal of English Language and Literature (JOELL) An International Peer Reviewed Journal*, 4(3).
- Karimovna, K. S., & Dinara, I. (2019). *The importance of vocabulary in language learning process*. Proceeding of the ICECRS, 4.
- Khaing, D. N. H. W. (2017). *Teaching and Testing Vocabulary*. Yadanabon University Research Journal, 08(01), 1-8.
- Mauliza, R., Samad, I. A., & Erdiana, N. (2019). The Implementation of Context Clues Strategy in Infering the Meaning of Unknown Vocabulary to Improve Reading Skill. *Research in English and Education Journal*, 4(2), 8088.
- Ramadhani, Y. R., & Harputra, Y. (2018). *A Comparative Study Between Teaching Reading Comprehension of Narrative Text by Using the Herringbone Technique (HT) and the Context Clues Strategy to The Eighth Grade Students*. <https://doi.org/10.9790/7388-0602020105>.
- Utama, S. L. (2019). CONTEXT CLUES MASTERY IN STUDENTS' READING COMPREHENSION OF DESCRIPTIVE TEXT AT 8 GRADE STUDENTS OF 10 JUNIOR HIGH SCHOOL DEPOK. *Journal of English Language Teaching*, 3(2), 156-161.
- Wulandari, F., (2017). DEVELOPING BUSINESS ENGLISH AND MANAGEMENT STUDENTS' READING COMPREHENSION BY USING CONTEXT CLUES. *Journal Edukasi*, 15(02): 1.
- Yanti, C. N. (2019). *AN ANALYSIS OF TEACHER'S TECHNIQUE IN TEACHING ENGLISH VOCABULARY FOR FOUR GRADERS OF SDN TORONGREJO 1 BATU*. Doctoral dissertation. University of Muhammadiyah Malang.
- Yu, XIAO LI., and Veysel ALTUNEL. (2018). *Second language vocabulary learning from context clues: A review of research in the past decade and implementation in digital environment*. Online Learning 1.1